

Korsgaard: Jeg er af den Mening, at Presselovforslaget ikke skal forlade Folketinget, uden at der ogsaa har lydt et Ord om, at vel er Pressefriheden en Fordel, men den indebærer ogsaa det modsatte, det kan jo ikke være anderledes. Man vil jo gerne skaffe sig en god Presse, og man er tilbøjelig til at sige, at Pressefriheden kun er af det gode; jeg vil paa ingen Maade heller benægte, at det ikke er rart ikke at kunne udtale sig frit. Mit eget Temperament peger jo afgjort i Retning af, at jeg ikke er alt for tilbøjelig til at lægge særlige Baand paa den frie Udtalelse. Men naar man vil gøre det til, at Pressens Frihed kun er et Gode, og at Pressen altid bruger sin Frihed i det godes Tjeneste, vil jeg bestemt protestere derimod.

Jeg vil for det første bestride, at Pressen altid gengiver rigtigt; jeg kunde næsten være tilbøjelig til at mene, at det er overmaade sjældent, at man i et Blad træffer en til det yderste rigtig Gengivelse af en Begivenhed. Men det maa jeg springe over. Værre bliver det, naar Pressen af en eller anden Grund retter sig imod en Person, saa er Pressen meget ofte ikke hensynsfuld, heller ikke saaledes, at man kan antage, at den virkelig søger at finde Sandheden.

Jeg erindrer, at der for ikke saa lang Tid siden døde en Mand, der var Redaktør af et meget udbredt Blad. Jeg synes, den Mand meget ofte skrev meget lidt gode Artikler; ved hans Død skrev man, at han skrev altid ud fra det, han mente var det rigtige, men det behøver jo aldeles ikke at være det rigtige. Lad det nu gaa med, at det kan siges, naar det drejer sig saadan om Diskussioner af en eller anden Art, men naar det drejer sig om en Persons Handlinger, er det alt for løst et Grundlag for den paagældende Redaktør at bedømme vedkommende Persons Handlinger ud fra sit Syn paa Sagen. Her har man allerede efter mine Begreber, saaledes som Pressen nu engang er, et stort Minus, men for mig synes det allerstørste Minus at være den Maade, hvorpaa Pressen behandler internationale Forhold. Efter min inderligste Overbevisning er der ingen, der medvirker saa meget til Krig i Fremtiden som Pressen. Dette, at de altid er fuldkommen sikre paa, at den og den har helt Ret, den og den helt Uret, er i saa ringe Grad egnet til at fremme Freden i Verden, som noget kan være.

Jeg har villet give Udtryk for, hvad der efter min Mening er Minus'er ved Pressefriheden; jeg mener, at Plus'erne ved at have Pressefrihed er større, derfor stemmer jeg for Presseloven, men jeg gør det ingenlunde

i Forvisning om, at herved naas *kun* noget godt; der skabes utvivlsomt ogsaa herigenem Vanskeligheder.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 105 Stemmer mod 2.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Vidnepligt i Pressesager).

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4559).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Heller ikke denne Sag kan i dette Møde behandles, medmindre Tinget dertil giver sit Samtykke; hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 109 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring af Lov Nr. 122 af 4. April 1928 om Statstilskud til anerkendte private Seminarier.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 4496).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan i dette Møde kun behandles med Tingets Samtykke; hvis ikke Indsigelse fremkommer, vil jeg betragte Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.